

AEGLOGA X

XXII.

mor naturalis defecerit: & calor defectu pabuli qd est sibi in humore extinguit: sic abundat humor noxi
qui memoria bumefaciens corrumpit. Lupus aut si an videat boiem qd ab illo videat reddit eum raucum
Vnde cu aliqs loquentibus supuenit: cuius pntia illi tacere cogantur: puerbium est: Lupus est in fabu
la. Plinius de lupis ita scribit: Sed in Italia quoq; creditur luporum visus esse noxius: vocemq; hominis
quem priores contemplantur adimere ad praesens.

Hic baxdos deponere tñ viniemus in vrbem.
Aut si nos pluuiam ne colligat añ veremur
Cantates licet vsq; minus uia laedet eamus.
Cantates vt eamus: ego hoc te false leuabo. M
Desine plura puer: & qd nūc instat agamus:
Carmia tum melius: cū uenerit ipse: canemus:

SER. Tamē. Etā si paululū qescētes ca
nam? Vsq; iugiter. Hoc false. Nam ipse
baxdos portabo. Falsē. n. on? appellat. Sic
in georgicis: Inuiso sub false viā dū carpit.
Desine plura puer. Arguit nimii deside
rii. Qd instat. Vt placem? ceturionē. Ipe
Virgili? cui? reditu spat libertatē agrorū:
vel ipe August? q; redeat a bello actiaco.

CHRI. Pluuiā. Honestior locutio est:
veremur pluuiā ne nos colligat q si dicas:
veremur ne nos pluuiā colligat. Minus
via laedet Nam & caut? & fact? sermo efficit iter ita iocundū: ut laborem eadē nō sentiam? Vñ publi?
q; minus scripsit ait: Comes faciūsus in uia p vehiculo est. Desine plura. Et leuitatē in cupiditate pueri
& maturū in sene consiliū ostendit. Lycidas em nec suo nec congruo tpe cantus q oculos? sunt quare
bat Mænalcas in tanta rerū p̄turbatōne iis quae instabāt difficultatibus consulendū: & cantū ad ocium
referendū esse censēbat. Atq; ita seruato decoro: & puer q; ardentioris ætatis est voluptatem q̄rebat.
Et uir in quo iam maturius esse consiliū oportet: seriā iocis p̄ferenda censēbat.

Poeta de galli in sano amore. ægloga
decima & vltima.

Xtremū hūc arethusa mibi cōcede laborē.
Pauca meo gallo: sed q̄ legat ipsa lycoris
Carmina sunt dicenda. neget qs carmia gallo.
Sic tibi cum fluctus subter labere licanos:
Doris amara suā non intermisceat vndā.
Incipe sollicitos galli dicamus amores.
Dum tenera attondent simæ virgulta capellæ.
Non canimus furdīs: rīdent omnia syluæ.
Quæ nemora: aut q uos saltus habuere puellæ
Naiades: indigno cum gallus amore periret.
Nam neq; parnasi uobis iuga: nam neq; pindi

Xtremū hūc aret. Gall? poeta exci
mi? fuit: q; euphorionē i latinū trāf
tulit. Et de cytheride q; fuerat volu
mini liberta & a se amata: scripsit libros q̄tu
or. Primū iter amicos Augusti enūeratus:
prim? ægypti p̄fect? fuit: ac mox in suspitō
nē taq; in augustū cōiurasset incidēs iter
fectus ē. Hūc adeo dilexit maro: ut quartū
georgicorū a medio ad finem posuerit suas
laudes: q; deinde iussu augusti i fabulā ari
stæi mutauit. Hūc igit nūc cōsolat cū Cy
theris illo cōtempo Antonii in gelliā se
cuta sit. Nō aut iussit august? hanc æglogā
mutari: qm̄ potius ad vitupationē quā ad
galli laudē p̄inet. Nā galli in turpi amore
impatia ondit: & apte antonius carpit ini
micus augusti: quē cōtra Romorē Cythe
ris in castra sit secuta. Laborē. Non mibi:
nam ludē poeta? scribere: sed tibi arethu
sa ut nympha virginitate gaudēs p̄stet car
tilenas de amore. Vñ rogat dicens conce
de: & uerecunde pauca rogat & adiurat: ut Sic tibi cum fluctus. s. l. p. Arethusam aut musam siculā bu
colicū Theocritū inuocat carmen: Pauca. Nōn ad ceterarū æglogarū comparationem: sed q̄tum ad Gal
li scripta p̄inet. Fluctus sub Ja. si. Aliq; dicit ad Arethusam nymphā Siciliæ Alpbicum de Elide ueni
re p maria: scdm̄ qd alibi dixit: Alpbicus fama est buc elidis amnē. Aliqui dicit Arethusam in fontem
mutatā Alpbem fugere: & de Elide in Siciliā uenire: qd nūc sequit. Doris. Mater nympharū quā pro
mari ponit. Sollicitos: sollicitudinis & curarū plenos. Lycorim aut p Cytheride posuit. Fuerunt aut eo
dem tpe nobiles meretrices tres: Cytheris. Origo. Arbuscula. Hor. Explosa arbuscula dixit. Et alibi
ut quodā Marce? amator originis ille. q; patriū minime donat fundūq; larem q;. Simæ. Græcū est. i. p̄
sis naribus. Hoc epitheton Theoc. dat p̄cipue apibus. Rīdent. per eccho. Quæ ne. Ex ægloga theo
critū sunt: in qua Daphnis suum deslet amorem. Maiades. nymphas simpliciter accipe. nam p̄prie ore
ades dixisset. Maiades em fontū: oreades montium sunt. Sed q; easdem diximus nymphas & musas
videf dicere si musæ affuissent. i. si dedisset operam poetice: nō incidisset in bas difficultates amoris.
Indigno. vel meretricio vel magno: nam Ennius indignas turres magnas dixit. Parnasus & pindi
montes sunt Thessaliæ Apollini & musis sacri.

CHRI. Xtremū a. l. Recte serui. laborē ad Areth. refert. Verum qd dicit poetas ludere: bēt p̄fecto
huiuscemōi exercitatio mō recte res p̄cedat simā ai voluptate: sed sūmo labori adiūctā. Nā teste hora.
Qui studet optatā cursu cōtingere metā: Multa tulit fecitq; puer sudauit & alit. Abstinit Venere &
baccho: Et iuue. et de poeta dixit: Vt dignus venias bederis & imagine matra: Et p̄si. Pailidā q; pyre
nem dixit. Est igit laboriosissima res in poeta egrégium euadere. Meo. q. d. Cui tm̄ gratificari cupio

SERVI.

ennoA
naA
einobA